

22 Enero, 2017

ART & CO PILAR PARCERISAS

La fàbrica d'utopies de Pep Admetlla

Mirar enrere

L'espai de Can Mario de Palafrugell obri ahir les portes a una mostra retrospectiva de Pep Admetlla de la mà de la Fundació Vila Casas, una proposta de la seva directora, Glòria Bosch, que, des d'uns ja llunyans anys vuitanta, apostà per aquesta *rara avis* de l'escultura gironina, avui reconegut artista convidat a la Biennal d'Arquitectura de Venècia. Amb el temps ha esdevingut el successor natural d'un altre rar exemplar que ha donat aquest territori, l'escultor Torres Monsó, mestre i amic de l'aventura, fins i tot compartida en algunes ocasions, de crear obra conjunta i, sobretot, de riure's amb ironia de la soledat de la pràctica escultòrica, un espai de percepció que parla des

de la ceguesa i la mudesa, però que demana l'atenció de tot el cos. Com deia Barnett Newmann, "una escultura és allò amb què toques quan vas enrere per mirar una pintura". És una bona oportunitat per adonar-nos que el temps no ha passat en va, que aquests trenta anys de treball a l'esquena de Pep Admetlla han donat el seu fruit i que ha construït un corpus de reflexió sobre el treball d'espai que comporta l'escultura amb projecció a l'espai públic i al seu ús.

Utopies possibles

Des d'una postmodernitat humanista, Pep Admetlla es relaciona amb l'avantguarda més radical, la dels constructivistes russos, que resolien amb noves formes la concep-

ció d'un nova vida sota el paraigua d'una transformació social. Hi ressonen els *pro-un* d'El Lissitzki o l'arquitectura més minimalista i constructiva que ha cercat una vivència de la forma. Aquesta retrospectiva porta per títol *La poètica de l'espai*, que honora Gaston Bachelard, autor d'un llibre així titulat, on diu que "l'home és un ésser de desig i no de necessitat i que la utopia correspon al seu destí natural". Però Pep Admetlla ha estat capaç de fer utopies possibles, perseguint l'obra d'art total. Els seus espais creats com el fruit o resultat d'una màquina pensant, acaben creant màquines escultòriques, a mig camí entre l'arquitectura i l'escultura, que les fa transitables i que qüestionen la nostra pobra visió urbana, despullada d'utopia.

Del caos a l'ordre

La fàbrica d'utopies de Pep Admetlla neix d'un llarg procés que fa del projecte un assaig filosòfic, que plasma en un munt de quaderns en què mitjançant el dibuix i l'ús del text crea un concepte plàstic fruit de la confluència entre literatura, arquitectura,

Admetlla barreja arqueologia i futur

filosofia, escultura, anatomia i pensament gràfic, a la recerca de l'obra d'art total. He de confessar que em va costar entrar en la teranyina del laboratori d'aquest creador que, finalment, se'n revela com un gran utopista de l'espai públic. Per això, amb el temps, he estat capaç d'escriure quatre ratlles sobre el seu treball com aquestes: "Admetlla ens apropa amb els seus projectes entre escultòrics i urbanístics inserits a l'espai públic al mite de la ciutat ideal, en què l'*homo urbanus* descobreix el seu jo i ens permet alhora descobrir l'altre i cooperar en la regeneració de la societat. Es tracta potser d'una concepció maquinista de l'espai públic urbà, que si bé no permet habitar, sí transitar tot imposant valors de modernitat, com la perspectiva, l'horitzó, la geometria, el primat de l'individu o la urbanitat." Revolta, desafiament, torbació, la bellesa del que és terrible, com apunta Joaquim Español, i que ens recorda *Le Carceri* de Piranesi, visions imaginàries de les ruïnes romanes transformades en presons i foscos passadissos i escales que no van enlloc. Una visió fantàstica de l'espai que també en Pep Admetlla barreja arqueologia i futur, sobretot quan treballa en la seva ciutat d'origen, Girona, que espera la consumació del projecte de pont entre el passeig Arqueològic i Sant Pere de Gal·ligants. *

51
CULTURA
22.01.2017

Dibuix 'Pep Admetlla al taller' que es pot veure a Can Mario de Palafrugell
FUNDACIÓ VILA CASAS

Els seus espais creats com el fruit o resultat d'una màquina pensant, acaben creant màquines escultòriques, a mig camí entre l'arquitectura i l'escultura

Art